

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 2ας Φεβρουαρίου 1995

Υπόθεση T-106/92

Erik Dan Frederiksen
κατά
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

«Υπάλληλοι – Προσωρινή κατάληψη θέσεως – Νομιμότητα – Παράβαση του
άρθρου 176 της Συνθήκης – Κατάχρηση εξουσίας»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα II - 99

Αντικείμενο: Προσφυγή έχουσα ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1992, με την οποία η Χ κλήθηκε να καταλάβει προσωρινώς τη θέση γλωσσικού συμβούλου στο δανικό μεταφραστικό τμήμα.

Αποτέλεσμα: Ακύρωση.

Επιτομή της απόφασης

Με απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 1991, το Πρωτοδικείο ακυρώνει την προαγωγή της Χ στη θέση γλωσσικού συμβούλου στο δανικό μεταφραστικό τμήμα με το σκεπτικό, αφενός, ότι η Χ δεν πληρούσε μια από τις ουσιαστικές προϋποθέσεις που είχαν ταχθεί με την ανακοίνωση κενής θέσεως και, αφετέρου, ότι ο διορισμός αυτός

είχε γίνει χωρίς συγκριτική εξέταση των αντικειμενικών προσόντων, λόγω των υποκειμενικών, ατελών και εσφαλμένων στοιχείων που περιείχοντο στον φάκελο που είχε διαβιβαστεί στην Αρμόδια για τους Διορισμούς Αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) (απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-161/89, Frederiksen κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συλλογή 1991, σ. II-1403, στο εξής: Frederiksen I). Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ασκεί αναίρεση κατά της αποφάσεως αυτής και ζητεί να ανασταλεί η εκτέλεσή της. Αυτή η αίτηση αναστολής εκτελέσεως απορρίπτεται με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 3ης Απριλίου 1992 στην υπόθεση C-35/92 P-R, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Frederiksen (Συλλογή 1992, σ. I-2399).

Στις 6 Μαΐου 1992, ο Γενικός Διευθυντής Μεταφράσεως και Γενικών Υπηρεσιών προτείνει να κληθεί η X να ασκήσει τα καθήκοντα γλωσσικού συμβούλου, προσωρινώς, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που κινήθηκε με την αίτηση αναιρέσεως. Στις 16 Ιουνίου 1992, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καλεί τη X να καταλάβει προσωρινώς την εν λόγω θέση.

Με απόφαση της 18ης Μαρτίου 1993, το Δικαστήριο απορρίπτει ως αβάσιμη την αίτηση αναιρέσεως που υπέβαλε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά της αποφάσεως Frederiksen I (απόφαση στην υπόθεση C-35/92 P, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Frederiksen, Συλλογή 1993, σ. I-991).

Επί της ουσίας

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από τη μη συμμόρφωση προς την απόφαση Frederiksen I και επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την ύπαρξη καταχρήσεως εξουσίας

Όταν ακυρώνεται πράξη κοινοτικού οργάνου, το άρθρο 176 της Συνθήκης επιβάλλει στο όργανο αυτό την υποχρέωση να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της δικαστικής αποφάσεως. Προκειμένου να συμμορφωθεί προς τη δικαστική απόφαση και να την εκτελέσει πλήρως, το κοινοτικό όργανο υποχρεούται να σεβαστεί όχι μόνον το διατακτικό της αποφάσεως, αλλά και το σκεπτικό που οδήγησε στο διατακτικό και που συνιστά το αναγκαίο του στήριγμα, υπό την έννοια ότι είναι απαραίτητο για να προσδιοριστεί η ακριβής έννοια αυτού που κρίθηκε με το διατακτικό. Συγκεκριμένα, αφενός, στο σκεπτικό εντοπίζεται η ακριβής διάταξη που θεωρείται ως παράνομη και, αφετέρου, σε αυτό εμφανίζονται οι ακριβείς λόγοι

της παρανομίας που διαπιστώνεται στο διατακτικό και που το οικείο όργανο πρέπει να λάβει υπόψη κατά την αντικατάσταση της ακυρωθείσας πράξεως (σκέψη 31).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 26 Απριλίου 1988, 97/86, 193/86, 99/86 και 215/86, Αστερίς κ.λπ. και Ελλάς κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 2181, σκέψη 27

Η υποχρέωση αυτή έχει εφαρμογή σε οποιαδήποτε πράξη που έχει προορισμό να αντικαταστήσει την ακυρωθείσα πράξη, περιλαμβανομένων των πράξεων που την αντικαθιστούν μόνον προσωρινώς, όπως κατά τη διάρκεια δίκης επί αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου. Τούτο προκύπτει σαφώς από το άρθρο 53 του Οργανισμού (ΕΟΚ) και τις αντίστοιχες διατάξεις των Οργανισμών (ΕΚΑΧ) και (ΕΚΑΕ) του Δικαστηρίου, που ορίζουν ότι η άσκηση αναιρέσεως κατά αποφάσεως του Πρωτοδικείου δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, εκτός αν το Δικαστήριο διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, πράγμα που δεν συνέβη στην παρούσα υπόθεση καθότι το Δικαστήριο απέρριψε τη σχετική αίτηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (σκέψη 33).

Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, καλώντας τη Χ να καταλάβει προσωρινώς την επίμαχη θέση, η ΑΔΑ δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση Frederiksen I κατά το μέρος που με αυτή είχε κριθεί ότι η Χ δεν είχε τα αναγκαία προσόντα για την κατάληψη της εν λόγω θέσεως προς το συμφέρον της υπηρεσίας, εκτός αν η ΑΔΑ αποδείξει ότι δεν της προσφερόταν καμία άλλη λύση σύμφωνη με το συμφέρον της υπηρεσίας (σκέψη 37).

Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι, εν προκειμένω, η ΑΔΑ δεν ερεύνησε αν μπορούσε να καλύψει την κενή θέση που προέκυψε κατόπιν της αποφάσεως Frederiksen I με άλλη λύση εκτός του προσωρινού διορισμού της Χ και ότι, μη εξετάζοντας τη δυνατότητα καλύψεως αυτής της κενής θέσεως με τον διορισμό του προσφεύγοντος, δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση Frederiksen I και, κατά τούτο, παρέβη το άρθρο 176 της Συνθήκης (σκέψη 45).

Μετά το συμπέρασμα ότι υφίσταται παράβαση του άρθρου 176 της Συνθήκης, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι πρέπει, επιπλέον, να εξετάσει αν από τα ελαττώματα που διαπιστώθηκαν πιο πάνω αποδεικνύεται η ύπαρξη καταχρήσεως εξουσίας (σκέψη 46).

Η έννοια της καταχρήσεως εξουσίας έχει σαφώς καθορισμένο περιεχόμενο και αναφέρεται στο γεγονός ότι μια διοικητική αρχή έχει κάνει χρήση των εξουσιών της για σκοπό διάφορο εκείνου για τον οποίο της έχουν απονεμηθεί. Μια απόφαση έχει ληφθεί κατά κατάχρηση εξουσίας μόνον όταν, βάσει αντικειμενικών, κρισίων και συγκλινουσών ενδείξεων, προκύπτει ότι έχει ληφθεί προς επίτευξη σκοπών άλλων από αυτούς που επικαλείται (σκέψη 47).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 16 Δεκεμβρίου 1993, T-80/92, Turner κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1465

Εξετάζοντας το αν η μη συμμόρφωση της ΑΔΑ προς την απόφαση Frederiksen I οφείλεται σε επιδίωξη να ευνοηθεί ένας υποψήφιος για μια θέση εις βάρος όλων των άλλων υποψηφίων και του συμφέροντος της υπηρεσίας, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, αφενός, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι σύμφωνη με το συμφέρον της υπηρεσίας και δεν προηγήθηκε αυτής αντικειμενική εξέταση των άλλων δυνατοτήτων πληρώσεως της εν λόγω θέσεως και, αφετέρου, ότι η ανωτέρω απόφαση ελήφθη βάσει προτάσεως του Γενικού Διευθυντή Μεταφράσεως και Γενικών Υπηρεσιών η οποία εστερείτο της απαιτούμενης ακριβείας και αντικειμενικότητας (σκέψη 48).

Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, επιπλέον, ότι αυτές οι αντικειμενικές και κρίσιμες ενδείξεις καταχρήσεως εξουσίας ενισχύονται από διάφορα στοιχεία που σχετίζονται με την επίθεση της σφραγίδας θεωρήσεως του δημοσιονομικού ελεγκτή από αναρμόδιο πρόσωπο, με τη μη προσκόμιση ενώπιον του Πρωτοδικείου ορισμένων εγγράφων η οποία είναι ικανή να το οδηγήσει σε δικαστική πλάνη και με την κατάσταση που επικρατεί στο δανικό μεταφραστικό τμήμα μετά την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 1993 στην υπόθεση Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Frederiksen (σκέψη 49).

Διατακτικό:

Το Πρωτοδικείο ακυρώνει την απόφαση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1992, να καλέσει τη Χ να καταλάβει προσωρινώς τη θέση γλωσσικού συμβούλου στο δανικό μεταφραστικό τμήμα (Γενική Διεύθυνση Μεταφράσεως και Γενικών Υπηρεσιών).